

**DIUMENGE DE PASQUA
DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR**

Vigília pasqual en la Nit Santa

Per a la Vigília pasqual, hi ha indicades nou lectures, set de l'Antic Testament i dos del Nou. Eixa quantitat de lectures podrà ser més reduïda si, per motius particulars, les circumstàncies ho demanen. Amb tot, caldrà fer, almenys, tres lectures de l'Antic Testament, i en casos més urgents dos, abans de l'epístola i de l'evangeli, sense ometre mai la lectura de l'Èxode, que és la narració del pas del mar Roig

LECTURA PRIMERA

Déu va veure tot allò que havia fet, i era bo de veres

Lectura del llibre del Gènesi

1, 1 - 2, 2

Al principi Déu creà el cel i la terra.

Però la terra era un món buit i sense orde,
tota la superfície de l'abisme era coberta de foscor
i l'Esperit de Déu planava sobre les aigües.

I Déu digué:

— «Que existisca la llum.»

I la llum existí.

I Déu va veure que la llum era bona de veritat,
i la separà de la foscor.
I donà a la llum el nom de «dia», i a la foscor, el de «nit».
Hi hagué una vesprada i un matí,
i va ser el primer dia.

Déu digué:

— «Que hi haja un firmament entremig de les aigües
per a separar unes aigües de les altres.»

I va ser així.

Déu va fer el firmament
i separà les aigües que hi ha baix de les que hi ha dalt del firmament,
i li donà el nom de «cel».
Hi hagué una vesprada i un matí
i va ser el segon dia.

Déu digué:

— «Que les aigües de baix del cel es congreguen totes en un lloc
i apareguen els continents.»

I va ser així.

I Déu donà als continents el nom de «terra»,
i a les aigües reunides, el de «mar».
I Déu va veure que era bo.

Déu digué:

— «Que la terra produísca la vegetació:
herbes que facen llavor i arbres fruiters de tota classe
que donen fruit amb la seua llavor
segons la seua espècie.»

I va ser així.

La terra produí la vegetació,
les herbes de tota classe que fan la seua llavor
i els arbres de tota classe que donen fruit amb la seua llavor
segons la seua espècie.
I Déu va veure que era bo.
Hi hagué una vesprada i un matí,
i va ser al tercer dia.

Després Déu digué:

— «Que hi haja en el firmament del cel uns llumeners
que separen el dia de la nit,
i assenyalen les festivitats, els dies i els anys
i, des del firmament del cel, il·luminen la terra.»

I va ser així.

Déu va fer dos grans llumeners:
un de més gran que presidira el dia,
i un de més menut, que presidira la nit.
Va fer també les estreles,
i les col·locà en el firmament del cel
perquè il·luminaren la terra,
presidiren el dia i la nit
i separaren la llum de la foscor.
I Déu va veure que era bo.
Hi hagué una vesprada i un matí,
i va ser el quart dia,

Déu també digué:

— «Que les aigües produïsquen éssers vius que naden,
i animals alats que volen entre la terra
i el firmament del cel.»

I va ser així.

Déu creà els grans cetacis, i tots els éssers vius que naden dins de l'aigua
segons les seues espècies, i tots els volàtils segons el seu gènere.

I Déu va veure que era bo.

Lavors Déu els beneí dient-los:

—«Sigueu fecunds, multipliqueu-vos i ompliu les aigües dels mars,
i que les aus es multipliquen sobre la terra.»

Hi hagué una vesprada i un matí,
i va ser el quint dia.

Déu digué:

— «Que la terra produïska éssers vius de tota classe:
bestiar, rèptils i bestioles segons les seues espècies.»

I va ser així.

I Déu va fer tota classe d'animals terrestres segons les seues espècies:
bèsties de càrrega i tots els rèptils segons el seu gènere.

I Déu va veure que era bo.

I Déu digué:

— «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres,
i que tinga sotmesos els peixos del mar,
els animals alats i totes les bèsties
i rèptils que es mouen sobre la terra.»

Déu creà l'home a la seua imatge, el creà a imatge de Déu;
creà l'home i la dona.

I Déu els beneí dient-los:

— «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos,
ompliu la terra i domineu-la;
tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells del cel
i tots els animals que es mouen sobre la terra.»

Déu digué encara:

— «Vos done totes les herbes que granen per tota la terra
i tots els arbres que donen fruit amb la seua llavor,
perquè vos servisquen d'aliment.
I a tots els animals salvatges, a tots els animals alats,
i a totes les bestioles que s'arrosseguen per terra,
a tots els éssers vius,
els done l'herba verda per aliment.»

I així es va fer.

Déu va veure tot allò que havia fet, i era bo de veritat.

Hi hagué una vesprada i un matí,
i fou el sext dia.

Així quedaren acabats el cel i la terra
amb tots els elements que s'hi mouen.

Déu acabà la seua obra el sext dia,
i el dia sèptim reposà de tota l'obra que havia fet.

Paraula de Déu.

O bé, més breu:

Lectura del llibre del Gènesi

1, 1.26-31a.

Al principi Déu creà el cel i la terra.

I Déu digué:

- «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres,
i que tinga sotmesos els peixos del mar,
els animals alats i totes les bèsties i rèptils
que es mouen sobre la terra.»

Déu creà l'home a la seua imatge, el creà a imatge de Déu;
creà l'home i la dona.

I Déu els beneí dient-los:

- «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos,
ompliu la terra i domineu-la;
tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells del cel
i tots els animals que es mouen sobre la terra.»

Déu digué encara:

- «Vos done totes les herbes que granen per tota la terra
i tots els arbres que donen fruit amb la seua llavor,
perquè vos servisquen d'aliment.
I a tots els animals salvatges, a tots els animals alats,
i a totes les bestioles que s'arrossequen per terra,
a tots els éssers vius,
els done l'herba verda per aliment.»

I així es va fer.

Déu va veure tot allò que havia fet, i era bo de veritat.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

104 (103), 1-2a.5-6.10 i 12.13-14.24 i 35c (R.: 30)

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

Beneïx el Senyor, ànima meua.
Senyor, Déu meu, ¡que gran que sou!
Aneu vestit d'esplendor i de majestat,
vos embolca la llum com un mantell.

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

Assentàreu la terra sobre els seus fonaments,
incommovible per segles i segles.
Li donàreu l'oceà com a vestit.
Les aigües dels núvols estaran sobre les muntanyes.

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

De les fonts feu brollar torrents,
que s'escolen entre les muntanyes;
en les seues vores fan niu els ocells,
refilen entre les branques.

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

Des del vostre palau regueu les muntanyes,
sacieu la terra de pluges del cel;
feu nàixer l'herba per al bestiar
que treballa al servici de l'home.

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

¡Que variades que són, Senyor, les vostres obres,
i totes les heu fetes amb saviesa!
La terra està plena de les vostres criatures.
Beneïx el Senyor, ànima meua.

R. Quan envieu el vostre alé, renaix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

R. Senyor, la terra està plena de la vostra misericòrdia.

La paraula del Senyor és recta,
i totes les seues obres són fidels.
Estima el dret i la justícia,
la terra està plena de la seua misericòrdia.

R. Senyor, la terra està plena de la vostra misericòrdia.

La paraula del Senyor ha fet el cel,
amb l'alé de la boca ha creat les estreles;
com dins d'un odre arreplega l'aigua del mar,
reté l'oceà en el seu llit.

R. Senyor, la terra està plena de la vostra misericòrdia.

Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant un per un els hòmens.

R. Senyor, la terra està plena de la vostra misericòrdia.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegix.
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

R. Senyor, la terra està plena de la vostra misericòrdia.

LECTURA SEGONA

Sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesi

22, 1-18

En aquells dies,

Déu, per a posar a prova Abraham, el cridà:

— «Abraham, Abraham.»

Ell respongué:

— «Ací em teniu.»

Déu li digué:

— «Pren Isaac, el teu fill únic, que tant ames,
ves-te'n al país de Morià
i allí, dalt de la muntanya que jo t'indicaré,
sacrifica'l en holocaust.»

Abraham s'alçà abans de l'alba,

aparellà l'ase, prengué dos criats i el seu fill Isaac,
asclà la llenya per al foc de l'holocaust
i es posà en camí cap al lloc que Déu li havia dit.

Al tercer dia Abraham alçà els ulls i va veure de lluny el lloc.

Llavors digué als criats:

— «Quedeu-vos ací amb l'ase;
jo i el xiquet pujarem allí
i tornarem quan haurem adorat.»

Abraham carregà la llenya de l'holocaust

a l'esquena del seu fill Isaac,
i ell portava el foc i el ganivet.

I començaren a caminar els dos junts.

Isaac digué a son pare:

— «Escolta, pare.»

Abraham respongué:

— «¿Què vols, fill?»

Li diu Isaac:

— «Tenim el foc i la llenya per a l'holocaust,
però la víctima, ¿on està?»

Abraham li respon:

— «Déu mateix ens procurarà la víctima del sacrifici, fill meu.»

I continuaren caminant els dos.

Arribats al lloc que Déu li havia indicat,

Abraham alçà un altar,

apilà la llenya,
lligà el seu fill Isaac
i el posà en l'altar, damunt la llenya.

Llavors Abraham agafà el ganivet per a degollar el seu fill.

Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel:

— «Abraham, Abraham.»

Ell li respongué:

— «Ací em teniu.»

L'àngel li digué:

— «Deixa estar el xiquet, no li faces res.

Ja veig que reverencies Déu,
tu que no m'has rebutjat el teu fill únic.»

Llavors Abraham alçà els ulls i va veure un moltó
enredat per les banyes en un esbarzer.

Anà, el prengué

i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill.

A aquell lloc,

Abraham li donà el nom de «El-Senyor-es-proveïx.»

Per això, encara hui, la gent diu:

«En la muntanya el Senyor es proveïx.»

L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué:

— «Escolta l'oracle del Senyor:

“Ja que has fet això de no rebutjar-me el teu fill únic,

jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions

i multiplicaré la teua descendència

com les estrelles del cel

i com els grans d'arena de les platges de la mar.

Els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics,

i totes les nacions de la terra seran beneïdes en la teua descendència,

perquè m'has obeït.”»

Paraula de Déu.

O bé, més breu:

Lectura del llibre del Gènesi

22, 1-2.9a.10-13.15-18

En aquells dies,

Déu, per a posar a prova Abraham, el cridà:

— «Abraham, Abraham.»

Ell respongué:

— «Ací em teniu.»

Déu li digué:

— «Pren Isaac, el teu fill únic, que tant ames,
ves-te'n al país de Morià
i allí, dalt de la muntanya que jo t'indicaré,
sacrifica'l en holocaust.»

Arribats al lloc que Déu li havia indicat ,

Abraham alçà un altar, i agafà el ganivet per a degollar el seu fill.

Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel:

— «Abraham, Abraham.»

Ell li respongué:

— «Ací em teniu.»

L'àngel li digué:

— «Deixa estar el xiquet, no li faces res.
Ja veig que reverencies Déu,
tu que no m'has rebutjat el teu fill únic.»

Llavors Abraham alçà els ulls i va veure un moltó
enredat per les banyes en un esbarzer.

Anà, el prengué

i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué:

— «Escolta l'oracle del Senyor:

“Ja que has fet això de no rebutjar-me el teu fill únic,

jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions

i multiplicaré la teua descendència

com les estrelles del cel

i com els grans d'arena de les platges de la mar.

Els teus descendents conquistaran les ciutats dels seus enemics,

i totes les nacions de la terra seran beneïdes en la teua descendència,

perquè m'has obeït.”»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

16 (15), 5 i 8.9-10.11 (R.: 1)

R. Guardeu-me, Déu meu, vós sou el meu refugi.

Senyor, heretat meua i calze meu,
vós m'heu triat la possessió.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, no cauré mai.

R. Guardeu-me, Déu meu, vós sou el meu refugi.

El meu cor s'alegra, s'omplin de joia les meues entranyes;
fins el meu cos reposa confiat:
perquè no abandonareu la meua vida enmig dels morts,
ni deixareu caure a la fossa el qui vos ama.

R. Guardeu-me, Déu meu, vós sou el meu refugi.

M'ensenyareu el camí que du a la vida:
goig i festa plena en la vostra presència;
al vostre costat, delícies per sempre.

R. Guardeu-me, Déu meu, vós sou el meu refugi.

LECTURA TERCERA

Els israelites caminaren per terra eixuta enmig del mar

Lectura del llibre de l'Èxode

14, 15-31; 15, 1

En aquells dies,
el Senyor digué a Moisès:

— «¿Per què t'aclames a mi?
Ordena als israelites que es posen en marxa,
i tu alça la vara,
estén la mà cap al mar i es partirà en dos,
a fi que els israelites caminen per terra eixuta,
enmig del mar.
Jo faré que els egipcis s'obstinen a penetrar
darrere d'ells.
I mostraré el meu poder sobre el faraó
i sobre tot el seu exèrcit,
sobre els seus carros de guerra i els seus soldats.
Els egipcis sabran que jo soc el Senyor,
quan la meua glòria s'haurà manifestat
en el faraó, en els seus carros i en els seus soldats .»

L'àngel de Déu que caminava davant de la formació d'Israel
es posà a caminar darrere d'ells.
També s'hi va posar la columna de núvol que abans tenien davant,
i que ara se situà entre la formació dels egipcis i la d'Israel.
Era un núvol tenebrós,
i en tota la nit,
les dos formacions no s'acostaren l'una a l'altra.

Moisés estengué la mà cap al mar,
i el Senyor, amb un vent fortíssim de llevant,
que durà tota la nit,
va fer retirar la mar i la convertí en terra eixuta.
Les aigües es partiren
i els israelites entraren caminant per terra eixuta
enmig del mar,
amb l'aigua com una muralla a dreta i esquerra.

Els egipcis intentaren perseguir-los,
i tota la cavalleria del faraó,

amb els carros i els cavallers,
entraren darrere d'ells en el llit de la mar.

A la matinada,
el Senyor, des de la columna de foc i de núvol,
posà la mirada sobre la formació dels egipcis
i sembrà la confusió:
encallà les rodes dels carros
i feia que a les tropes els costara molt avançar.

Els egipcis digueren:

— «¡Fugim d'Israel,
que el Senyor lluita a favor seu contra Egipte!»

Llavors el Senyor digué a Moisès:

— «Estén la mà cap al mar:
que es tornen a ajuntar les aigües
i que cobrisquen els egipcis, els seus carros i els seus guerrers.»

Moisés estengué la mà cap al mar,
i de bon matí, el mar se'n tornà al seu lloc de sempre.
Els egipcis, fugitius, se'l van trobar davant,
i el Senyor va precipitar-los al mig de les ones.
Les aigües van tornar i cobriren els carros amb els cavallers.
De totes les tropes del faraó que havien penetrat
darrere dels israelites en el llit de la mar,
no quedà ni un sol home.
Però els israelites caminaven per terra eixuta
enmig del mar,
amb l'aigua formant com una muralla a dreta i esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà Israel de les mans dels egipcis
i els israelites veren els egipcis morts a la vora del mar.
Quan els israelites veren la gran gesta
que el Senyor havia obrat contra Egipte,
tot el poble sentí un gran temor de Déu
i cregueren en ell i en el seu servent Moisès.

Llavors Moisès i els israelites
entonaren este càntic en honor del Senyor.

SALM RESPONSORIAL

Ex 15, 1-2.3-4.5-6.17-18 (R.: 1a)

R. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria,
ha tirat al mar cavalls i cavallers.
Del Senyor em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.
És el meu Déu, i jo l'he d'alabar;
és el Déu del meu pare, i jo l'he d'enaltir.

R. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

El Senyor és un gran guerrer,
el seu nom és «el Senyor».
Ha tirat al mar els carros del faraó i el seu exèrcit;
els millors combatents s'han afonat al mar Roig.

R. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Els han coberts les ones
i han baixat al fons com una pedra.
La vostra dreta, Senyor, té un poder magnífic,
la vostra dreta, Senyor, ha desfet l'enemic.

R. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Feu entrar i planteu el vostre poble
en la muntanya de la vostra heretat,
el lloc firmíssim que heu obrat, Senyor, com a habitacle;
el santuari que han construït les vostres mans.
El Senyor serà rei per sempre més.

R. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

LECTURA QUARTA

El Senyor t'ha reclamat amb un amor etern

Lectura del llibre del profeta Isaïes

54, 5-14

El teu creador s'ha fet el teu marit,
el seu nom és El-Senyor-de-l'univers;
t'ha rehabilitat el Sant d'Israel,
anomenat Déu-de-tota-la-terra.

El Senyor t'ha cridat com qui crida
l'esposa abandonada que s'enyora.
¿Pot ser repudiada la muller de la joventut?,
diu el teu Déu.

Jo t'havia abandonat per poc de temps,
però ara et recobre amb un afecte immens.
En una flamerada d'indignació
t'havia amagat un moment la meua mirada,
però ara t'ame amb un amor etern,
diu el Senyor, el qui t'ha reclamat.

Faré com vaig fer en els dies de Noé:
Llavors vaig jurar que el diluvi de Noé
no inundaria mai més la terra;
ara jure que no m'irritaré ni t'amenaçaré mai més.
Encara que desapareguen les muntanyes,
i se somoguen els tossals,
no desapareixerà l'amor que jo et tinc
ni se somourà el meu pacte de pau,
diu el Senyor, el qui t'ama.

¡Oh pobra ciutat, batuda per les tempestes, desolada!
Faré reposar les teues pedres sobre una roca d'antimoni,
i et donaré uns fonaments de safir;
faré de robins els teus merlets,
les teues portes de carboncle
i tot el teu recinte de pedres precioses.
Tots els qui et reconstruiran treballaran instruïts pel Senyor
i serà gran el benestar dels teus fills.
Quedaràs sòlidament restaurada, voltada d'amor,
lluny de tota amenaça: no hauràs de témer per res;
lluny de tot terror: la por no s'acostarà a tu.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

30 (29), 2 i 4.5-6.11 i 12a i 13b (R.: 2a)

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permés que se n'alegren els enemics.
Senyor, m'heu arrancat de la terra dels morts,
quan ja m'hi afonava, m'heu tornat la vida.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

¡Canteu al Senyor, els qui l'ameu;

enaltiu la seua santedat!

El seu rigor dura un instant;

el seu favor, tota la vida.

A poqueta nit tot eren plors,

l'endemà són crits de goig.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;

ajudeu-me, Senyor.

Heu mudat en goig les meues penes.

Senyor, Déu meu, vos alabaré per sempre.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

LECTURA QUINTA

Veniu a mi, i vos saciaré de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna

Lectura del llibre del profeta Isaïes

55, 1-11

Açò diu el Senyor:

«Oh, tots els qui teniu set, veniu a l'aigua,
veniu els qui no teniu diners,
compreu i mengeu,
compreu llet i vi sense diners, sense pagar res.

¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta,
i malgasteu els vostres salaris en menjars que no satisfan?

Escolteu bé, i tastareu cosa bona,
i vos delectareu assaborint allò que és bo i millor.
Estigueu atents, veniu a mi,
i vos saciareu de vida.

Pactaré amb vosaltres una aliança eterna,
els favors irrevocables promesos a David.

El vaig fer testimoni davant dels pobles,
sobirà i legislador de nacions.

Cridaràs una nació que tu no coneixies,
i eixa nació, sense conèixer-te, vindrà corrents,
buscant el Senyor, el teu Déu,
el Sant d'Israel, que t'ha honrat.

Busqueu el Senyor, ara que es deixa trobar;
invoqueu-lo, ara que està prop.
Que els injustos abandonen els seus camins,
i els hòmens malèfics, els seus propòsits;
que es convertisquen al Senyor i s'apiadarà d'ells,
que tornen al nostre Déu, tan generós per a perdonar.

Perquè els meus pensaments no són els vostres,
i els vostres camins no són els meus,
diu l'oracle del Senyor.

Els meus camins i els meus pensaments
estan per damunt dels vostres
tant com la distància del cel a la terra,

Així com la pluja i la neu cauen del cel
i no hi tornen, sinó que ameren la terra,
la fecunden i la fan germinar,
fins que dona el gra per a sembrar i el pa per a menjar,
així serà la paraula que ix dels meus llavis:
no tornarà infecunda, sense haver fet allò que jo volia
i haver complit la missió que jo li havia confiat.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

Is 12, 2.3-4bcd.5-6 (R.: 3)

R. Cantant de goig eixirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.

El Senyor és el Déu que em salva,
confie en ell, no m'espante.
D'ell em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

R. Cantant de goig eixirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.

Cantant de goig eixirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.
Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom,
feu conèixer entre els pobles les seues gestes.
Recordeu que el seu nom és Excels.

R. Cantant de goig eixirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses.
Que ho publiquen per tota la terra.
Poble de Sió, aclama'l ple de goig,
perquè el Sant d'Israel
és gran en la teua ciutat.

R. Cantant de goig eixirem a buscar l'aigua
de les fonts de salvació.

LECTURA SEXTA

Avança pel camí que conduïx a la claror del Senyor

Lectura del llibre del profeta Baruc

3, 9-15.32 - 4, 4

Escolta, Israel, els preceptes de vida,
estigues atent i aprendràs la prudència.

¿Com és, Israel, que et trobes en país enemic
i t'has fet vell en una terra que no és teua,
que tots eviten el teu contacte,
com evitarien el contacte d'un difunt,
i et tracten igual que si estigueres en el país dels morts?

És que has abandonat la font de la Saviesa.
Si hagueres seguit el camí de Déu,
hauries viscut en una pau sempiterna.

Aprén on es troba la prudència, on està el vigor, on està la intel·ligència,
perquè sàpies també on es troba la vida llarga
i on està la llum dels ulls i la pau.

Però, ¿qui ha descobert el lloc de la prudència?
¿Qui ha penetrat en les cambres on guarda els tresors?
Només la coneix el qui ho sap tot.
És ell qui l'ha trobada amb el seu enteniment.
Ell ha preparat la terra per sempre i l'ha poblada d'animals;
quan envia la llum, ella se'n va;
quan la crida, ella l'obeïx tremolant;
les estrelles brillaven en el lloc on es ponen,
celebrant allí la seua festa;
ell les cridà i li respongueren: «Ací ens teniu»,
i amb alegria brillaren per al seu creador.
Ell és el nostre Déu, ningú se li pot comparar.
I és ell qui ha descobert tots els camins de la Saviesa
i l'ha donada a Jacob, el seu servent;
a Israel, el seu amat.

Després d'això s'aparegué ací en la terra,
on convisqué amb els hòmens.

És això el llibre dels manaments de Déu,
la llei que perdura per sempre més.
Tots els qui la guarden s'encaminen a la vida,
però els qui l'abandonen moriran.

Retorna, poble de Jacob, i apodera-te'n,
avança pel camí que conduïx a la claror de la seua llum.
No dones a un altre poble la teua glòria,
no cedisques el teu privilegi a una gent forastera.
¡Que feliços som nosaltres, poble d'Israel!
Nosaltres coneixem com hem d'agradar a Déu.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

19 (18), 8.9.10.11 (R.: Jo 6, 68b)

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm allò que el Senyor disposa,
dona saviesa als ignorants.

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplin el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regallant de la bresca.

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

LECTURA SÈPTIMA

Abocaré sobre vosaltres aigua pura i vos donaré un cor nou

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

36, 16-17a.18-28

El Senyor em va fer sentir la seua paraula i em digué:

«Fill d'home,
quan la casa d'Israel habitava el seu territori,
el profanà amb el seu comportament
i amb tot allò que feia.
Llavors vaig abocar sobre ells el meu rigor
per la sang que havien escampat sobre aquella terra
que ells havien profanat amb els seus ídols.
Els vaig dispersar entre els pobles estrangers,
els vaig escampar per diversos països
en pena del seu comportament i de tot allò que feien.

Entre els pobles estrangers a on anaren

profanaren el meu nom,
fent que digueren d'ells:
“Eixe era el poble del Senyor,
i s'ha vist obligat a abandonar el seu país.”
Llavors m'ha dolgut de veure el meu sant nom
profanat per la casa d'Israel
entre els pobles estrangers a on anaren.
Per això, digues a la casa d'Israel:
Açò diu el Senyor, el teu Déu:
“No obraré perquè vosaltres ho hàgeu merescut,
casa d'Israel,
sinó per consideració al meu sant nom,
que vosaltres heu profanat
entre els pobles estrangers on anàreu.
Jo santificaré el meu gran nom,
que ha quedat profanat entre els pobles estrangers
després que vosaltres l'heu profanat entre ells.
I quan jo manifestaré en vosaltres la meua santetat,
als ulls dels pobles estrangers,
sabran que jo soc el Senyor Déu.
Nos prendré d'entre els pobles estrangers,
vos arreplegaré de tots els països
i vos faré vindre a la vostra terra.
Abocaré sobre vosaltres aigua pura
perquè sigueu purs de tota màcula
i de tots els vostres ídols.
Nos donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins de vosaltres;

trauré de vosaltres eixe cor de pedra
i vos en donaré un de carn.
Posaré dins de vosaltres el meu esperit
i faré que seguiu els meus decrets,
que compliu i observeu els meus manaments.
Habitateu el país que vaig donar als vostres pares.
Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.”»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

42 (41), 3.5bcd; 42 (41), 3.4 (R.: 42 [41], 2)

R. Com la cérvola sospira per l'aigua viva,
també sospire jo per vós, Déu meu.

Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida;
¿quan podré veure Déu cara a cara?

R. Com la cérvola sospira per l'aigua viva,
també anhele jo per vós, Déu meu.

Recorde com en altres temps
venia amb colles d'amics
cap a la casa de Déu,
enmig d'una reunió festiva,
amb crits d'alegria i d'alabança.

R. Com la cérvola sospira per l'aigua viva,
també sospire jo per vós, Déu meu.

Envieu-me la llum i la veritat;
que elles em guien,
que em duguen a la muntanya sagrada,
al lloc on residiu.

R. Com la cérvola sospira per l'aigua viva,
també sospire jo per vós, Déu meu.

I m'acostaré a l'altar de Déu,
a Déu, que és la meua alegria;
ho celebraré i vos alabaré amb la cítara,
Senyor, Déu meu.

R. Com la cérvola sospira per l'aigua viva,
també sospire jo per vós, Déu meu.

Quan se celebra el baptisme, el salm responsorial serà Is 12, 2.3-4bcd.5-6, com després de la lectura quinta.

O bé:

51 (50), 12-13.14-15.18-19 (R.: 12a)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur,
feu renàixer en mi un esperit nou.
No m'aparteu de la vostra presència,
ni em lleveu el vostre alé sagrat.

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Torneu-me el goig de la vostra salvació,
que em sostinga un esperit benigne.
Ensenyaré els vostres camins als que vos ofenen,
i tornaran a vós els qui vos han abandonat.

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Les víctimes no vos satisfan,
si vos les oferira pel fum i el foc, no les voldríeu.
El sacrifici que oferisc, Senyor, és un cor penedit;
un esperit que es penedix,
vós, Déu meu, no el menyspreu.

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

LECTURA DE L'APÒSTOL

Crist, una volta ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

6, 3-11

Germans:

Tots els qui hem sigut batejats en Jesucrist,
hem sigut submergits en la seua mort.
Pel baptisme hem sigut sepultats amb ell en la mort,
perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare,
va ser ressuscitat d'entre els morts,
també nosaltres mamprenuem una nova vida.
I si nosaltres hem sigut units a ell
en una mort com la seua,
també ho serem en una resurrecció com la seua.
Hem de saber que allò que érem abans
ha sigut crucificat amb ell;
la nostra condició pecadora ha sigut destruïda
i d'ara en avant no som esclaus del pecat:
perquè el qui ha mort està alliberat del pecat.

Per tant, si hem mort amb Crist,
creiem que també viurem amb ell.
I sabem que Crist, una volta ressuscitat d'entre els morts,
ja no mor més, la mort ja no té poder sobre ell.
Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre,
però ara que viu, viu per a Déu.
Igualment vosaltres
considereu-vos morts al pecat,
però vius per a Déu en Jesucrist.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Ha ressuscitat i va davant de vosaltres a Galilea

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

16, 1-10

Passat el repòs del dissabte

Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume, i Salomé
compraren olis aromàtics,
per a anar a ungir el cos de Jesús.

El diumenge —primer dia de la setmana—, molt de matí,
arribaren al sepulcre a l'eixida del sol.
Entre elles es preguntaven:

— «¿Qui ens farà redolar la pedra
de l'entrada del sepulcre?»

Llavors alçaren els ulls

i s'adonaren que la pedra ja havia sigut apartada.
Era una pedra realment molt grossa.

Entraren al sepulcre

i veren assentat a la dreta un jove vestit de blanc,
i s'espantaren.

Ell els diu:

— «No vos espanteu.

Vosaltres busqueu Jesús de Natzaré, el crucificat:
ha ressuscitat, no està ací.

Mireu el lloc on l'havien posat.

Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere:

“Ell va davant de vosaltres a Galilea;
allà el veureu, tal com vos va dir”»

Paraula del Senyor.

Missa del dia de Pasqua

LECTURA PRIMERA

Després d'haver ressuscitat d'entre els morts, nosaltres hem menjat i hem begut amb ell.

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34a.37-43

En aquells dies,

Pere prengué la paraula i digué:

- «Ja sabeu què ha passat últimament en el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es feren batejar. Parle de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tots els llocs fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sotmesos a la dominació del diable, perquè Déu estava amb ell. Nosaltres som testimonis de tot allò que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en una creu.

Ara bé: Déu el ressuscità al tercer dia, i concedí que s'apareguera, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia elegit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell ressuscità d'entre els morts.

Ell ens ordenà que predicàrem al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tot el qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

118 (117), 1-2.16-17.22-23 (R.: 24)

R. Hui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.

O bé: Alleluia.

Enaltiu el Senyor: ¡que bo que és!
Perdura eternament el seu amor.
Que responga la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

R. Hui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.

La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor és poderosa.
No moriré, viuré encara,
per a contar les proeses del Senyor.

R. Hui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen.

R. Hui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.

LECTURA SEGONA

Busqueu les coses de dalt, on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 1-4

Germans:

Ja que heu ressuscitat juntament amb Crist,
busqueu les coses de dalt,
on està Crist, assegut a la dreta de Déu;
estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.
Vosaltres heu mort,
i la vostra vida està amagada en Déu
juntament amb Crist.
Quan es manifestarà Crist, que és la vostra vida,
també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Paraula de Déu.

O bé es pot dir esta altra:

Abandoneu el rent vell a fi que sigueu una pasta nova

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

5, 6b-8

Germans:

¿No sabeu que un poc de rent fa pujar tota la pasta?
Abandoneu el rent vell
a fi que sigueu una pasta nova,
ja que sou com a pans sense rent,
ara que Crist, el nostre anyell pasqual, ha sigut immolat.
Per això, celebrem la Pasqua,
no amb el rent vell,
el rent de la maldat i de la malícia,
sinó amb els pans sense rent,
de la sinceritat i la veritat.

Paraula de Déu.

SEQÜÈNCIA

Cantem, fidels joiosos, un himne de victòria
a Crist que ressuscita, la Víctima Pasqual,
l'Anyell que ens redimia amb mort tan meritòria,
i torna les ovelles al Pare de la glòria,
Jesús, rei immortal.

Colpiren mort i vida en pugna formidable,
la mort ha mort la vida, la culpa a l'innocent,
el Rei, que és font de vida i amor immensurable,
del lloc dels morts retorna visible i admirable
i regna eternament.

Oh rosa de Magdala, que aneu cercant l'aurora,
digueu-nos, oh Maria, què heu vist en el camí.
Obert està el sepulcre, la vida s'enarbora,
la glòria del qui busque, i l'ànima enamora,
he vist de bon matí.

Els àngels testimonis, la lluminosa estança,
el lli del blanc sudari, l'immaculat llençol.
Ressuscità el Messies, Jesús, mon esperança,
aneu a Galilea, i allà on Crist s'avança,
veureu la llum del Sol.

La llum, de les tenebres s'ha alçat majestuosa,
el nostre cor confessa Crist ressuscitat,
la mort ha estat vençuda, la vida victoriosa,
oh Rei d'amor benigne, fontana generosa,
tingueu-nos pietat.

EVANGELI

Havia de ressuscitar d'entre el morts.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

20, 1-9

El diumenge, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí,
quan encara era fosc,
i va veure que la pedra havia sigut llevada de l'entrada del sepulcre.
Ella se'n va corrents a buscar Simó Pere i l'altre deixeble,
aquell que Jesús amava tant, i els diu:

— «S'han endut el Senyor fora del sepulcre
i no sabem on l'han posat.»

Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, se n'anà cap al sepulcre.

Corrien els dos junts,
però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre,
s'inclinà per a mirar dins,
i va veure en terra les benes d'amortallar,
però no hi entrà.

Darrere d'ell arribà Simó Pere,
entrà al sepulcre

i va veure en terra les benes d'amortallar,
però el sudari que li havien posat al cap
no estava en terra com les faixes,
sinó plegat en un altre lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble
que havia arribat primer al sepulcre,
ho va veure i cregué.

Fins a aquell moment encara no havien entés que,
segons les Escripures,
Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Paraula del Senyor.